

- 6) Vztahuje se pojem „pravidla Společenství“ uvedený v čl. 3 odst. 4 směrnice 2005/29/ES jen na ustanovení obsažená v unijních nařízeních a směrnících nebo také na předpisy, kterými se uvedená ustanovení přímo provádějí, anebo zahrnuje daný pojem také právní a správní předpisy, kterými se provádějí zásady unijního práva?
- 7) Brání zásada přednosti *lex specialis* podle bodu 10 odůvodnění a čl. 3 odst. 4 směrnice 2005/29/ES, jakož i články 20 a 21 směrnice 2002/22/ES a články 3 a 4 směrnice 2002/21/ES⁽⁴⁾ výkladu odpovídajících vnitrostátních provádějících předpisů, podle něhož vždy, když v některém regulovaném odvětví, na které se vztahuje odvětvová „spotřebitelská“ právní úprava přiznávající regulační a sankční pravomoci příslušnému odvětvovému orgánu, dojde k postupu, který lze spojit s pojmem „agresivní praktika“ ve smyslu článků 8 a 9 směrnice 2005/29/ES nebo „za všech okolností“ agresivní podle přílohy I směrnice 2005/29/ES, je třeba uplatnit obecný právní předpis o nekalých praktikách, a to i tehdy, když existuje odvětvový právní předpis přijatý na ochranu spotřebitelů a založený na ustanoveních unijního práva, který úplně upravuje stejné „agresivní praktiky“ nebo v každém případě uvedené „nekalé praktiky“?

⁽¹⁾ Navazující číslování předběžných otázek je odlišné od číslování uvedeného v předkládajícím usnesení, které obsahovalo dvě skupiny otázek, které nebyly očíslovány navazujícím způsobem.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, s. 22).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, s. 51).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, s. 33).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 30. března 2017 Polskou republikou proti rozsudku
Tribunálu (devátého senátu) vydanému dne 19. ledna 2017 ve věci T-701/15, Stock Polska v. EUIPO –
Lass & Steffen (Lubelska)**

(Věc C-162/17 P)

(2017/C 239/28)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Polská republika (zástupce: Bogusław Majczyna)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- v plném rozsahu zrušit rozsudek Tribunálu (devátého senátu) ze dne 19. ledna 2017, Stock Polska v. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska), T 701/15,
- vrátit věc Tribunálu k novému rozhodnutí,
- rozhodnout, že každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Polská republika navrhuje, aby byl rozsudek Tribunálu (devátého senátu) ze dne 19. ledna 2017, Stock Polska v. EUIPO – Lass & Steffen (Lubelska), T-701/15, v plném rozsahu zrušen a aby byla věc vrácena Tribunálu k novému rozhodnutí.

Napadeným rozsudkem Tribunál zamítl žalobu společnosti Stock Polska z o.o. se sídlem v Lublinu proti rozhodnutí odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (OHIM, nyní po změně názvu Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví – EUIPO) ze dne 24. září 2015 ve věci R 1788/2014-5, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí EUIPO ze dne 14. května 2014 o odmítnutí přihlášky ochranné známky Evropské unie pro společnost Stock Polska z o.o.

Rozsudkem Tribunálu a jemu předcházejícími rozhodnutími EUIPO byla na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie zamítnuta přihláška ochranné známky „Lubelska“ pro její podobnost s ochrannou známkou „Lubeca“, která pro veřejnost v Německu, kde starší ochranná známka „Lubeca“ požívá ochrany, odůvodňuje nebezpečí záměny ve vztahu k původu výrobků nesoucích toto označení.

Polská republika uplatňuje vůči napadenému rozsudku následující důvody kasačního opravného prostředku:

1. Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Evropské unie⁽¹⁾ z důvodu, že nebylo provedeno globální posouzení existence nebezpečí záměny na základě celkového dojmu s přihlédnutím k rozlišujícím a dominantním prvkům, neboť posouzení podobnosti označení se starší ochrannou známkou bylo bezdůvodně omezeno na jeden prvek tohoto označení (slovní prvek).

Tribunál neprávem akceptoval možnost omezit posouzení podobnosti dvou ochranných známek pouze jeden z prvků komplexní ochranné známky (slovní prvek) a ten pak porovnat s jinou ochrannou známkou s vyloučením obrazového prvku, aniž bylo předtím konstatováno, že slovní prvek je dominantní a že obrazový prvek je bezvýznamný. Tribunál pouze konstatoval, že obrazový prvek má menší rozlišovací způsobilost, a nevzal přitom v úvahu, že malá rozlišovací způsobilost tohoto prvku označení nemusí znamenat, že tento prvek není dominantní.

2. Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) č. 207/2009 a zásad rovného zacházení, řádné správy a právní jistoty, neboť nebylo zohledněno, že se EUIPO odchýlil od své dřívější rozhodovací praxe stanovené v jeho pokynech, a byl tedy akceptován rozpor s touto rozhodovací praxí.

Tribunál ponechal bez povšimnutí skutečnost, že se EUIPO odchýlil od své dřívější rozhodovací praxe stanovené v jeho pokynech a týkající se použití čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009 a že nebyly dány žádné zvláštní okolnosti, které by odchýlení se od této praxe odůvodňovaly.

3. Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (EU) č. 207/2009 z důvodu, že při posuzování nebezpečí záměny byly za správné považovány skutečnosti, které se neshodují s všeobecným vědeckým poznáním, a relevantní obecně známé skutečnosti byly ponechány bez povšimnutí, v důsledku čehož došlo ke zkreslení skutečností a důkazů, a to zejména tím, že

- a) bylo považováno za obecnou známou skutečnost, že průměrný německý spotřebitel nezná význam názvu „Lubeca“, přestože stupeň znalosti latinských názvů měst (např. Lubeca) nesouvisí se stupněm znalosti latiny jako takovým, a že spotřebitelé alkoholických nápojů přikládají zeměpisnému původu těchto nápojů zvláštní význam;

- b) bylo považováno za obecnou známou skutečnost, že se obrazový prvek v podobě koruny obvykle objevuje při označování nápojů.

4. Porušení povinnosti uvést odůvodnění při uplatňování čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 207/2009 z důvodu, že

- a) nebylo uvedeno, který z prvků označení považoval Tribunál za dominantní,

- b) nebyly uvedeny okolnosti odůvodňující, že význam slova „Lubeca“ není průměrnému německému spotřebiteli znám.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, s. 1.